

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Δικηγόρων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954) ἔχει θεσπισθεῖ ὑποχρεωτικὴ σύμπραξις Δικηγόρων κατὰ τὴν σύνταξιν ὠρισμένων κατηγοριῶν συμβάσεων, καταρτιζομένων διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δρχ. τριακοσίων χιλιάδων.

Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο λόγῳ τῆς παρελεύσεως μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ὅριου (1954) δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον εἰς τὴν πραγματικότητά λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξύ συντελεσθείσης μεταβολῆς τῶν οικονομικῶν συνθηκῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς προθέσεις τοῦ συντάκτου τοῦ Δικηγορικοῦ Κώδικος, ὁ ὁποῖος ἀπέβλεπε εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν δικηγορικὴν παρουσίαν κατὰ τὴν σύνταξιν συμβάσεων ἐχουσῶν ὁπωσδήποτε ἀντικείμενον σοβαρὸν ἀπὸ οικονομικῆς πλευρᾶς.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ἡ ἐκμηδένισις τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ προκαλεῖ καὶ σοβαρὰν ἐπιβάρυνσιν τοῦ κόστους τῶν συναλλαγῶν, ἀφοῦ πλέον ἐλάχιστοι συμβάσεις δύναται νὰ εἶναι ἀντικειμένου ἐλάσσονος τῶν 300.000 δρχ. Τὸ γεγονός τοῦτο προκαλεῖ εὐλόγους διαμαρτυρίας τῶν παραγωγικῶν ἰδίᾳ τάξεων κατὰ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τῆς δικηγορικῆς τάξεως.

Εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὡς ἄνω καταστάσεως ἀποβλέπει ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ προτεινομένου ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου, διὰ τοῦ ὁποῖου προβλέπεται ἡ αὔξησις τοῦ ἐν λόγῳ χρηματικοῦ ὅριου διὰ τὰς συναπτομένας συμβάσεις εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. ἑπτακοσίων πενήκοντα χιλιάδων, χωρὶς νὰ θίγεται ἡ ἰσχὺς τῶν ὑπ' ἀριθ. 125403/1954 καὶ 63347/1975 ἀποφάσεων τοῦ Ἑπιτετιοῦ Δικαιοσύνης, διὰ τῶν ὁποίων ἔχει ρυθμισθεῖ ἄλλως τὸ θέμα τοῦτο προκειμένου περὶ τῶν Δικ. Συλλόγων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Ἡ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῶν συμβάσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς ἐμπράγματα δικαιώματα, προκειμένου νὰ κρίνεται εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ἂν ὑπάρχει ὑποχρέωσις παραστάσεως δικηγόρου κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν οἰκείων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπὸ τοῦ οἰκείου οικονομικοῦ ἐφόρου γενομένη προεκτίμησις.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου ἀντικαθίσταται ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3026/54 πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιτραπῆ κατὰ τὴν σύνταξιν προικοσυμβολαίων νὰ παρίσταται εἰς μόνον Δικηγόρος καὶ μόνον διὰ τὸν προικολήπτην. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως ὀρίζεται ὅτι ἐπὶ δωριῶν μεταξύ ἀνιόντων καὶ κατιόντων κατ' εὐθείαν γραμμὴν δὲν ἀπαιτεῖται παράστασις Δικηγόρου λόγῳ τοῦ συγγενικοῦ δεσμοῦ τῶν συμβαλλομένων.

3. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ὅτι προκειμένου περὶ τῆς διενεργείας παραγωγικῶν ἐπενδύσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναπτυξιακῶν νόμων, ἤτοι τῶν Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας», Ν.Δ. 1312/1972 «περὶ νέων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», Ν.Δ. 1313/1972 «περὶ μέτρων ἐνίσχυσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως», Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθόριων περιοχῶν κλπ.» καὶ Ν. 849/1978 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς καὶ οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας», καὶ καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς σχετικῆς διαδικασίας, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 (πρβλ. παρ. 1). Ἡ ἀνωτέρω ρύθμισις κρίνεται ἀπαραίτητος, καθ' ὅσον ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς παραστάσεως Δικηγόρων εἰς τὰς περι-

πτώσεις ἐπενδύσεων συνήθως ἀνέρχεται εἰς μεγάλα ποσά, τοῦτο δὲ πολλαπλασιάζεται δύνатаи νὰ ἀποτελεῖ ἀνασταλτικὸν παράγοντα. Ἡ ρύθμισις αὕτη εἶναι ἀναγκαία, ἐντασσομένη εἰς τὰ πλαίσια τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀκολουθουμένης πολιτικῆς πρὸς τόνωσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, διὰ τὴν διενέργειαν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἔχουν ληφθεῖ κατὰ καιροῦς πολλὰ καὶ ποικίλα μέτρα διὰ τῶν ἐκάστοτε ἀναπτυξιακῶν νόμων ὡς λ.χ. φορολογικὰ κίνητρα, οἰκονομικὰ ἐπιδοτήσεις κλπ.

4. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4, τέλος, τοῦ σχεδίου προτείνεται ἡ θέσπισις ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προκαταβολῆς τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς διὰ τὴν σύμπραξιν Δικηγόρου εἰς τὰ συμβόλαια, πέραν τῆς εἰσαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 723/1977. Ἡ προτεινομένη ἐξαιρέσις ἀφορᾷ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς συμβαλλομένους τῶν ὁποίων αἱ ὑποθέσεις διεξάγονται διὰ Δικηγόρων ἀμειβομένων διὰ παγίας ἀντιμισθίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀστικὰς ἐταιρείας, αἱ ὁποῖαι ἰδρύονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν συστάσεως ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἐταιρειῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβὴν τῶν Δικηγόρων οἱ ὁποῖοι συνέταξαν τὸ καταστατικὸν τῶν ὡς ἄνω ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.

Σχετικὴ πρὸς τ' ἀνωτέρω εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 742/78 γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προτεινομένου σχεδίου Νόμου τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Βουλὴν ὅπως περιβάλῃ τοῦτο διὰ τῆς ψήφου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1979

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ Δικαιοσύνης
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Δικηγόρων.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 καθοριζόμενον ποσὸν τῶν δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων, ὡς ἐλάχιστον ὅριον ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως πέραν τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ σύμπραξις Δικηγόρου κατὰ τὴν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου σύνταξιν τοῦ οἰκείου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὀρίζεται εἰς δραμὰς ἑπτακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν ὑπ' ἀριθ. 125403/1954 καὶ 63347/1975 ἀποφάσεων τοῦ Ἑπιτετιοῦ Δικαιοσύνης.

2. Προκειμένου περὶ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς δικαιοπραξίας περὶ ἀκινήτων, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑπτακοσίων πενήκοντα χιλιάδων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθη ἡ οἰκία δηλώσει τῶν συμβαλλομένων, γενομένη προεκτίμησις τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κωδωνέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 1587/1950 καὶ τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 329/1974.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐπὶ τῇ ἐπιβάρυνσιν, κατ' ὅσον τὰ συμβαλλόμενα μέρη εἶναι πλείονα, ἀρκεῖ ἡ παράστασις τοῦλάχιστον δύο δικηγόρων. Ἐπὶ ἐταιρικῶν δύναται νὰ παρίσταται καὶ εἰς μόνον δικηγόρος. Ἐπὶ συστάσεως προικῶν δύναται νὰ παρίσταται εἰς μόνον δικηγόρος διὰ τὸν προικολήπτην. Ἐπὶ δωρεῶν μεταξύ ἀνιόντων καὶ κατιόντων κατ' εὐθείαν γραμμὴν δὲν ἀπαιτεῖται παράστασις δικηγόρου».